

PDKÎ hêvîxwaz e ku birîndar bi lez birînên wan qenc bin, herwisa piştevaniya xwe ji Hikûmeta Herêma Kurdistanê û hêza pêşmergeyên Kurdistanê bo parêzgarî ji Kurd û Kurdistanê radigehîne, û amadeyiya xwe bo her cure alîkariyekê li gorî şiyana xwe radigehîne.

R: 2

Bidestveanîna mafên netewî yên gelê kurd di çarçoveya Îraneke demokratîk û federal de

AGIRÎ

Xwazaya Kurdistanê ber bi jinavçûnê

...» 4

Bilavkirina parazîtê bo ser mahwareyan û bandorên wê

...» 9

Duheftînameyek Siayasî-Giştî Ye, PDK Îranê diweşîne www.kurdistanmedia.com/kurdî www.agirimedia.org Hejmar (235) 06-08-2014 Buha (150) Tûmen

Rejîma Îranê sedema sereke ya terorê di Efxanistanê de ye

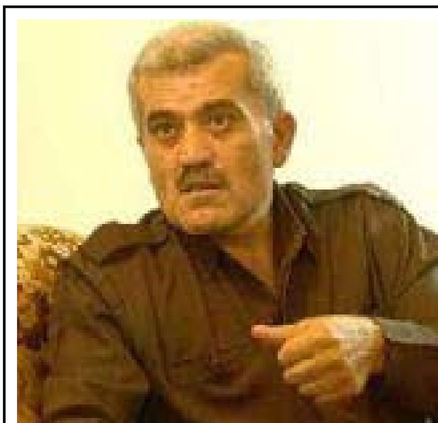
Kurdistanmedia: Berpirsyarên ewlehiya Efxanistanê bas ji rêjeya teror û kuştarên zincîreyî, û armancdar ên bajarê Heratê dikin, û rejîma Îranê bi sebebkarê sereke yê van teror û kuştaran dizanin.

Nûçegihaniyên Efxanistanê ji zarê Semîullah Qetre fermandeyê Polîsê Heratê, bilav kirin ku komeke belgeyan di ber dest de hene, ku ew belge nîşan didin ku rejîma Îranê dest di kuştarên zincîreyî û armancdar ên wilayeta Herat de heye, û ji aliyê vê rejîmê ve rêkxistin bo wan hatiye kirin.

Qetre ragehandiye: "Rejîma Îranê hejmareke çekdarên li dijî dewleta Efxanistanê perwerde kirine, da ku li dijî vê hikûmetê û gihîştina bi armancên xwe, wan bi kar bînin.

Li gorî gotina navbirî, rejîma Îranê di hemberî terora kesên deshilatdar de pere dide.

Li gorî serjimêriyan ji destpêka sala 1390'an (2011) şûnde, heya niha nêzîk bi 90 kes ji hêzên ewlekariyê, berpirsyarên payebilind ên dewletî, û kesên xwedînifûz ji aliyê çekdarên nenaskirî ve hatine terorkirin.

Birêz Çeko Rehîmî: "Rejîma Îranê ava rûbarên Kurdistanê bo herêmên din dibe".

...» 5

Mela Aware stêrka geş di esmanê tevgera 46-47 (67-68'an a Zayînî)

...» 3

Jiyan û serpêhatiya Ayşe îsmaîlî (Hawrê) di hevpeyvîna di gel Agirî

...» 8

Sergotar

Kurdistan stargeha penaberan

Şehab Xalidî

Rojek ji rojan Kurdistana başûr bibû behsa gellek ji ragehandinên bi hêz ên cîhanê, jiber ku xelkê wê herêmê bi sedema êrîşên rejîma Sedam aware û derbider bibûn û rû li xaka Kurdistana Îranê û Kurdistana bakûr kiribûn. Di vê koçberiya bi milyonî de, çi bela nemabû ku nehatin serê wan, zarok li himbêza dayîkan de can didan, û kalemêr ji ber nesaxiyê dimirin, û birsîtiyê qedem ji wan dişkandin.

Lê îro her ew xak, ew nîştiman bûye stargehek ew qas êmin û tena, ku li asta tewahiya herêma Rojhilata Navîn de bê mînak e. Kurdên vê herêmê, niha deriyê mala xwe ya mezin, wate Kurdistanê bi rûyê ne tenê Kurdên penaber yên Bexda, Mûsil û Şengalê, belkû bi rûyê Ereban û Mesîhiyan de jî vekirine.

Lewra niha Kurdistana Başûr, ne di warê penaberbûna xelkê xwe de, belkû berevajî di warê hesta wan ya mirovdostiyê de bûye behsa gellek ji ragehandinên cîhanê, û gellek hikûmetên cîhanê bi çavên rêz û hurmet ve li Kurdistana Başûr, xelk û deshilata wir dinihêrin erê dizanin ku Kurd hêjayî hebûna dewleteke serbixwe ne.

Kurdan di vê para Kurdistana azadkirî de, selimandin ku ew tu carî êrîşkar û zalim nebûne, belkû berevajî ew hatine çewsandin û xaka wan hatiye parvekirin. Ew çawa ji nîştimana xwe hez dikin, wisa jî, ji mirovahiyê û ji alîkarîkirina bi mirovan re hez dikin, û ew daxwazkarê cîhaneke azad, demokratîk, û aram in ku têde hemû mirovek bi bê cudahiya ol û neteweyî, pêkve bijî.

Herwisa ew helwesta Hikûmeta Herêma Kurdistana Başûr, ji bo raya giştî ya cîhanê û ji bo dost û dijminên Kurd jî dersên pirr giring têde hebûn, ku bê guman dibe her kurdekî wetaparêz şanaziyê bi wan helwestan ve bike. Bi hêviya vê ku ew herêm rojek serbixwe be, û hêviyên wan yên bi salan bibin rastî.

Daxûyaniya Deftera Siyasî ya PDKÎ derheq êrîşa DAÎŞ'ê bo ser çend herêmên Kurdistanê

Mixabin eva çend rojek dibe, ku serbarê hewlên Hikûmeta Herêma Kurdistanê bona neketina di nav şerekî nexwastî û aloziyên van dawiyane ên Îraqê, serbarê heznekirina Herêma Kurdistanê, lê ew şer û alozî di çend herêmên Kurdistanê de berbirûyê xelkê herêmên Celewla, Se'diye, û bi taybetî Şengal û Zommar û hêza pêşmerge di Kurdistana Başûr de bûye.

Çekdarên DAÎŞ'ê li gorî bîrûbaweriyeke paşvemayî, û kiryarên tundrewane êrîşeke berfireh kirin ser van herêman û hejmareke zaf ji xelkê van herêman şehîd kirin, hejmareke berçav jî revandin û di encam de bi hezaran kesî ji mal û cihê jiyana xwe aware û koçber bûn.
Çekdarên DAÎŞ'ê dest ji teqandin û jinavbirina cihên pîroz ên peyrewên ayîn û ayînzayên Îslamî jî neparastin, û bê hurmetiyê bi hemû van baweriyan dikin ku ji bo xelkê pîroz in.

Encama van êrîşên DAÎŞ'ê wisa nîşan dide ku karesateke mirovî ya ji vê qasê zêdetir jî, renge di herêmên Kurdakincî de rû bide. Heçend berevanîkirina hêza pêşmerge û cangorîtiya hêza pêşmerge kariye bandorê li ser sînordarkirina van êrîşan danê, û heya hejmarek ji van can li ser destan, goriyê bergirî ji xaka Kurdistanê bike, lê bi vî halî jî metirsiya DAÎŞ'ê li ser can û malê xelkê van herêman her heye.

Ya balkêş ew e ku civaka navneteweyî, welatên xwedînifûz û rêkxirawa Neteweyên Yekbûyî, û...hwd derheq pêşîgirtin ji vê karesata mirovî, Kurd û Herêma Kurdistanê bi tenê nehêlin, û alîkariya wan tenê di çarçoveya mehkûmkirin û nîgeraniyê de nemîne.

Jiber ku erka li ser milên hemû aliyekî ye ku di vê derheq de alîkar û xwedî helwest bin, çi di warê alîkariya di gel awareyan bi giştî û Êzidiyan bi taybetî,ku zexteke zêdetir li ser wan heye, çi jî bo bihêzkirina hêza pêşmerge.

Metirsiya êrîşa çekdarên DAÎŞ'ê her bi tenê di çarçoveya kurdistana Başûr de berteng nabe, û li Kurdistana Rojava jî, bi Taybetî di Kobanê de, ew êrîş û tundrewî berdewam in ku zirareke berçav li pey xwe hebûye.

PDKÎ tevî rêzgirtina ji riha pak ya şehîdan û qurbaniyên vê karesatê, û rêzgirtina ji cangorîtiya hêza pêşmerge, sersaxiyê dibêje malbatên şehîdên van bûyeran, û hêvîxwaz e ku birîndar bi lez birînên van qenc bin, herwisa piştevaniya xwe ji Hikûmeta Herêma Kurdistanê û hêza pêşmergeyên Kurdistanê bo parêzgarî ji Kurd û Kurdistanê eşkere dike, û amadeyiya xwe bo her cure alîkariyekî li gorî şiyana xwe radigehîne.

> PDKÎ hêvîxwaz e ku birîndar bi lez birînên van qenc bin, herwisa piştevaniya xwe ji Hikûmeta Herêma Kurdistanê û hêza pêşmergeyên Kurdistanê bo parêzgarî ji Kurd û Kurdistanê radigehîne, û amadeyiya xwe bo her cure alîkariyekî li gorî şiyana xwe radigehîne.

Di hemen demê de daxwazê ji kom û komeleyên navneteweyî û hemû aliyekî dike ku di vê rewşa hestiyar de, xwedî helwesteke hejî û alîkarane ya bi kiryar bin. Ji vê yekê jî zêdetir erka hêzên siyasî û xortên neteweya Kurd e ku bi yekrêzî û yekdengî û hevhelwestiya xwe, parastina xak û xelkê Kurdistanê wke erka sereke ya li ser milên xwe bizanin, û di vê derheqê de, li gorî bername û pilaneke baş û binecî, li dijî her êrîşekê bo ser xaka Kurdistanê bisekinin.

Silav li riha pak ya şehîdan
Xweragirî û serkevtin bo hêza pêşmerge û xelkê Kurdistanê
Neman bo terorîstan û dijberên Kurd û Kurdistanê

PDKÎ
Deftera Siyasî
14.05.1393
05.08.2014

Mela Aware stêrka geş di esmanê tevgera 46-47 (67-68'an a Zayînî)

Arif Vêlzî

Tevgera 46-47 (67-68'an a Zayînî) herçend ku şoreşek tejî ji xwîn û qurbanîdan bû, lê weke qonaxaeke bi şewq û pirr ji cangorîtiya PDKÎ tê hesibandin. Di vê şoreşê de rast e ku desteyeke 38 kesî ji tekoşerên weke Mela Aware, Mo'înî, Seyîd Fetah Nizamî, Simayîl Şerîfzade, Mîneşem, û BapîrŞikak (Niho), tevî çend hevalên xwe li Somaya Urmiyê canê xwe kirin goriyê rizgariya gel û nîştiman, lê di rastî de ew şoreş bû sedema peyman nûkirina xelkê Kurdistana Rojhelat di gel tevgera xwe û vejiyandin û rêkxistina pêşmerge, ku ji sala 1332 (1953) şûnde, di gel jevbilavî û kêmbûna çalakiyan bibû.

Mela Ehmed Hemewend naskirî bi Mela Aware, yek ji wan tekoşeran bû ku bi sedema bilindahiya hesta neteweyî, hest bi belengaziya neteweya xwe kir û her di temenke kêm de, piyê xwe danî nav cîhana pirr ji evraz û nişîv a Kurdayetiyê, û di salên 46-47 (67-68'an a Zayînî) de, roleke berçav lîst. Gellek nekêşa ku bi sedema hezkirina xelkê û hûrbîniya di karûbarên rêkxistinê de, mela Aware di asta herêmê de, bû cihê baweriya xelkê û hevdem bû metirsî bo ser mozelanên rejîma Paşayetiyê di herêmê de. Lewra Sawak ji bo şehîdkirina vî xortê fîdakar dest bi pîlandarêtinê kir.

Sawak û dezgehên ajantiyê ên rejîma Pehlewî 5-6 salan hewil dan ku navbirî bixin davê, lê hewlên wan bê encam bûn.

Lê berpirsyarên rejîmê destê alîkariyê bo aliyê kirêgirtî û xwefiroşên xwecihî yên Kurd dirêj kirin, û piştî heyameke kurt û bi pîlaneke darêtî mela Aware û çend hevalên wî bi dîl girtin.

Helbet şêweya girtina wî qehremanî hêşta rohn nine, lê li gorî axavtina xelkê vê herêmê Mela Aware di dema çareserkirina nakokiya çend cotyaran de, ji aliyê xwefiroşeke herêmê ve di gel Rehmanê Wetman Çavşîn û mela Kece jehrxwarî têne kirin, û radestî hêzên rejîma Şah têne kirin, hinek kes jî dibêjin ku Mela aware bi riya sîxorên navxweyî ve hatin girtin.

Ya balkêş ew e ku piştî çar mehan

îşkenceyê, Mela Aware navê yek kesî jî ku di rêkxistinê PDKÎ de kar dikirin eşkere nekir û bi vî awayî hem selmand ku nepeniyên gel û nîştiman bo heta-heta di nav dilê wî de dimînin, û hem jî wî şehîdbûna bi vî awayî, wate şehîdbûn bi parastina nihêniyan ve pê baştir bû.

Her eva bû ku di 11'ê Gelawêja sala 1347 (1968) ew bi du hevalên xwe re li bajarê Serdeştê hatin gulebaran kirin, û tevlî karwanê nemirên gel û nîştiman bûn, lewra di cihê xwe de ye ku di salvegera şehîdkirina van tekoşeran de, li hemberî berxwedaniya wan de serê rêz û hurmetê bitewînin û di gel riha pak ya wan peymana emegdariyê nû bikin.

212'emîn dewreya destpêkî ya pêşmerge bi dawî bû

Kurdistanmedia: Rêûresma dewreya 212'a pêşmerge di Fêrgeha Komîsyona Perwerde ya PDKÎ de bi rêve çû û dawî bi vê dewreyê hat.

Roja Duşemî 4'ê Tebaxa 2014'an, 212'emîn dewreya destpêkî ya pêşmergên Partiya Demokrat a Kurdistana Îranê bi pişikdariya endamên rêberî û kadr û pêşmerge û malabtên PDKÎ di hola Fêrgeha Siyasî – Nîzamî a komîsyona Perwerdê ya PDKÎ bi rêve çû.

Birgeya yekem a vê rêûresmê, bi xwandina marşa netewî ya "Ey Reqîb" dest pê kir û piştre bi nîşandana rêjeya nîzamî berdewam kir.

Piştre Kêyhan Yûsifî endamê cihgirê Komîteya Navendî a PDKÎ, çend gotinek pêşkeş kirin.

Piştî axaftinên Kêyhan Yûsifî, hunermend Xolam Fatihê stranbêjê kora mûzîkê ya PDKÎ sirûdek bi navê Ez pêşmerge me pêşkeş bi amadebûyan kir.

Piştre peyama dewra perwerdehiyê ya dewrê ji aliyê Behmen Kerîmî ve hat pêşkeş kirin û paşan Cemal Fethî yek ji beşdarên devrê helbestek xwand.

Di navbera rêûresmê de çendîn stran û sirûdên şoreşgerî ji aliyê beşdarên dewrê ve hat pêşkeş kirin.

Xwazaya Kurdistanê ber bi jinavçûnê

Keyhan Yosifî

Di van rojan de, û li aliyê din yê bajarên Kurdistanê û li qontara zincîre çiyayênZagros, dûman û reşayiya bi cihmayî ji şewitandina darberû û darên din firîna teyrûtevalan jî asteng kirne, da ku ne tenê li bilindahiyên esman, belkû li cihekê de kêmeke bêhneke rehet vedin.

Daristan mijûl in ku dişewtin û hawara metirsiyê bo nivşên pêşerojê ji xak ve tê bihîstin û deshilatdarên hikûmetî xemsar û bê xeyal ji her nîgeraniyekê çav û guhê xwe girê dane, û di piraniya haletan de,eva bixwe ne ku biryara agirberdana rasterast û ne rasterast li daristanên Kurdistanê derdikin. Çiyayên Kurdistanê cengelî ne, û zêdetir ji 4 milyon hiktarî her ji derdora gola urmiyê ve bigre heya Loristanê daristan in. Lê ew daristan her sal û bi destpêkiirna demsala germê, mijûl e ku dibin rejû.

Ew darên ku piştî çend salan bilind bûne, ji nişkêve têne jinavbirin. Xelkê Kurdistanê ji wargehên xwe hez dikin, lewra bi pêkanîna civatên jîngehparêz û girûpên agirvemirandinê, erkên organên hikûmetî bi tenê û bi dest betal girtine stûyê xwe. Eva di demekê de ye ku carna ji aliyê organên emniyetî ên rejîmê ve, û bi hêcetên bê bingeh têne girtin.

Nihêniya diramaya şewitandina daristanên Kurditanê bo hemû aliyekê eşkere ye û encamderên wê jî ew kes in ku li ser kursiyê deshilatê rûniştine.
Şeş hezar kîlometra çar goşe ji ava gola Urmiyê ji nav çûye, û nerazîbûna xelkê nekariye karbidestên rejîmê neçar bi bersivdanê bikin, herwisa wiha diyar e

ku ew bixwe bi zanebûn hewleke bi vî rengî dane, û hişikkirina vê golê û ew kirîza ku mijûl e pêsîra zêdetir ji 6 milyon xelkê hermê digre, wisa diyar e ku ji bo berpirsyarên hikûmetî gellek giring nebe, û bê buhatir be ji hizbulaha û Hemasê, ku budceya milyardî ya vî welatî bedla rizgarkirina gola Urmiyê diçe berîka wan de.
Di nav dilê Hewraman de rûbarê herî kurt ê cîhanê wate Kanî Bill, ber bi çikbûnê ve diçe. çikbûn li jêr zêdetir ji sed metr bilindiya ava bendava deryayê. Bendavek ku li gorî gotina karnasan, xisarên wê bo ekosîstema herêmê ji qazanca wê zêdetir e.

Yek ji malperên hikûmetî ên Îranê "kurdpress", di raporekê de nivîsandibû ku hekî bo firotina her bitlekê ava kanzaya Kanî Bill sed tûmen bê wergirtin, ew kanyaw di yek salî de nêzî 650 milyard tûmen dahata wê heye, dahatek ku zêdetir ji qazanc û dahata durustkirina bendava Daryan e, vê kanyawê şiyana dabînkirina ava vexwarinê ya zêdetir ji du milyon kesî heye.

Lê serbarê nerizayetia çalakên jîngehê û anîna belgeyan, birêveberê pirojeyê li ser jinavbirina vê kanyawê pêdagir e, herçend li gorî gelaleya pêşniyarkirî ya şêvirmendan jî , dikarin bendavê çê bikin û Kanî Bilîî jî nehê jinavbirin.

Ji aliyê çalakên kultur û jîngehparêz ve kempeyn û girûpên cur bi cur ji bo nerizayetî eşkerekirina li dijê jinavbirina xwazaya Kurdistanê hatine pêkanîn. Mixabin heya niha van hewl û tekoşînan nekariye bandorê li ser rizgarkirina xwazaya Kurdistanê danên. Wate dengê van çalakan ew qas bihêz nine ku bikare karbidestan neçer bi hilgirtina pêngavên micid bike.

Pirsyarek ku dibe berbirûyê xelkê Kurdistanê bê kirin ev e ku çima di warê cîbicîkirina erkên xwe derheq nivşa pêşerojê berpirsyar nînin û ji rêkxirawên xelkî piştevaniyê nakin.

Gelo ma heya niha bîr ji vê kirine ku nawendên yasadanînê ên welat û bajar, weke Mecilîsa Şêvra Îslamî û Şêvrên Gund û Bajaran, bi nav nûnerên wan mijûlî çi ne, û çima berpirsyar nînin di hemberî xwezaya Kurdistanê de? Gelo erka parastina xwezaya Kurdistanê tenê erka çend kesên çalak di warê jîngehê de, û çend kes ji xelkê gunadan e? Xwezaya Kurdistanaê sermayeyek giştî û neteweyî ye û tewahiya tex û qatan di parastina wan de berpirsyar in, lê ya ku heya niha jî hatiye dîtin, eva ye ku gellek kes di cîbicîkirina vê erkê de xemsar in, û metirsiyeke micid ku li ser nivşa niha û ên pêşerojê heye ew e ku xwazaya Kurdistanê li ser lêva kendalê jinavçûnê ye.

Nerîna Lîderan

Erdoxan:

“Demîrtaş birayên min ên Kurd dixapîne”.

Mistefa Cuma:

“Emê di demeke kurt de ji PYD’ê bihêztir bibin”.

Hoşyar Zêbarî:

“Sedema pêşveçûna DAIŞ’ê Malikî ye”.

Demîrtaş:

“Bikaranîna destewajeyên yek netewe, yek ziman, yek ala û yek xak, faşîstiyane ye”.

Av û çavkaniyên avê yên Kurdistana Îranê

H: Kurdistan

Av yek ji wan hokarên herî giring e ku jiyanê dibexşe, jîngehê, û xwezayê ciwan dike, û derfet ji bo jiyana mirov û jîndarên curbicur pêk aniye. Her ji demên kevn ve gotine ku “Av û Avedanî”. Di welatên pîşeyî û pêşkevtî de, ji avên behrê û golmekan, ji bo hênikkirina kereseyên pîşeyî mifahê werdigrin, û avên şîrîn diparêzin.

Berevajî di welatên weke Îranê de, ji avên şîrîn gellek caran bo kereseyên pîşeyî mifahê werdigrin, û gellek giringiyê didin parastina avên şîrîn. Derheq giringiya çavkaniyên avê yên Kurdistanê, û parastina jîngeha Kurdistanê û herwisa veguhastina ava Kurdistanê ji aliyê rejîma Komara Îslamiya Îranê ve bo cihên din ên Îranê, me gotûbêjek di gel birêz Çeko Rehîmî endamê Komîteya Nawendî a PDKÎ pêk aniye.

Birêz Çeko Rehîmî endamê Komîteya Nawendî ya PDKÎ

Pirs: Rêzdar kekê Çeko Rehîmî, kerema xwe di destpêkê de hinek bas ji av û çavkaniyên av û rûbaran li Kurdistana Îranê ji bo xwînerên Kurdistanê bikin?

Bersiv: Kurdistan welatê Kurdan herêmeke stratejî ye ku di nav dilê erdnîgariya Rojhilata Navîn de cih digre, û ji herêmên giring yên welatên Tirkiye, Îran û Îraq û Sûriyê pêk hatiye. Herêmeke çiyayî ye ku di warê topogirafî ve, roleke bi bandor li ser rêjeya barîna befr û baranê, û hebûna çavkaniyên avên jêr erd û avên li seredê de heye. Zincîre çiyayê Zagros û Agirî ku ji zincîre çiyayên Kurdistanê ne, ji sedemên diyar ên barîna befr û baranê li kurdistanê têne hesibandin.

Barîna befrê li ser bilindahiyan, çavkaniya sereke ya ava rûbarên mezin ên Kurdistanê pêk tînin. Barîna baranê li cihên deşt û daristanan de, dibin sedema çavkaniyên ava jêr erdê, ku dîmenek ciwan û kesek û pirr av bexşiye Kurdistanê. Kurdistan bi sedema zincîre çiyayê Zagros yek ji herêmên herî dewlemend ên pirr av ên Îranê ye, û ava rûbar û çemên rewan, golên Zirêbara Merîwan û Urmiye, û bendav û avêv jêr erdê yên Kurdistanê dabîn dike. Çavkaniyên sereke ên ava Kurdistanê ji barîna befra Zivistanê li ser bilindahiyan dabîn dibe. Ku ew yek jî, çendîn zê û arûbarên pirr av ên hertimî û dehan rûbarên biçûk ên demsalî jê çê dibin, û di nav gund û bajarên Kurdistanê re derbaz dibin û dibin sedema keskatî, û hebûna bax û berhemên çandiniyê, û dabînbûna ava xelkê kurdistanê. Mirov dikare riya avên rûbarên Kurdistana Îranê bi vî awayî dabeş bike.

> Komara Îslamiya Îranê bi armanca veguhastina avên Kurdistanê bo nawenda Îranê û nawendên pîşeyî ji aliyekî, û ji aliyekî din ve li jêr avê xistina şûnwarên kevn ên dîroka Kurdistanê, û herwisa valakirina bajarok û gundên Kurdistanê, û ewlehîkirina rewşa herêmên Kurdistanî ew siyaset meşandiye.

1-Çavkaniya avên bakûra Rojava (Bakûra gola Urmiyê) ku pêk tên ji rûbarê Eres (Tirkiye û sînorê welatê Azerbaycan û pildeşt) Rûabrê Kotolê (bilindihiyên geliyê kotol û Elendê), Axçay (Çaldiran), evane her hemî dirêjne nav behra Xezerê de. Avaçîq çay (çiyayên Avaçîq, bakûra Rojavaya Makûyê) û Sarî Sû ku ji Çaldiranê diçe bo Kurdistana Tirkiyê.

2-Çavkaniyên avê ku dirêjne gola Urmiyê pêk tên ji: Zola Çay (Selmas), Çemê Nazlûyê (Tirkiye û Biradost), Şeher Çay (Cêrmê), rûbarê Gader, (Şino), rûbarê Candaran (Mehyabad), rûbarê Zerînerûd yan Cexetû (Çilçeme û hermê dol a Seqizê, Sêveçî ya bajrê Bane, û çiyayê Beranan), rûbarê Tetehû yan Sîmînerûd (Birayim hesarî Bokan), rûbarê Saroq (Mayin bilxa Hewşarê) rûbarê Ecîrlû.

3-Zêyê Biçûk yan Kelwê (ku ji Siya kêw, Maşkan û Lawên) çavkanî digre û piştî derbazbûna ji herêma Serdeştê ji sînorê Serdeşt û Qeladizê diçe Kurdistana Başûr,

û ji wir ve jî dirêje nav Dîcleyê.

4-Çavkaniyên avê yên ku dirêne Kurdistana Başûr, û ji wir ve jî diçin bo Kendawê (hemû çavkaniyên avê yên parêzgeha Kurdistanê, Kirmaşan û Îlam) beşeke zad ji Kurdistana Îranê û paşmaweya wê ji parêzgehên Hemedan û Luristan ve çavkanî digrin, û piştî derbazbûna ji rûbereke berfireh ya Kurdistanê re, beşek dirêjne nav behra Xezer de, û para zêdetir dirêjne nav kurdistana Başûr û dawiya wê jî dirêje nav Kendawê de, ku pêk tên ji: Rûbarê Qişlaq (Hezar Kaniyan û Çilçeme), rûbarê Merîwan û çavkaniyn Zirêbar (Çilçeme û çiyayê Şaho), zêyê Sîrwan, (Qişlaq, çiyayê Şaho, ava Merîwan) rûbarên Zimkan û Zirişk (Gehware û taze ava), zêyê Seymere (Rewanser, Ciwanro, Mahîdeşt, Kozeran, Kengawer, Sehne, Nehawenda Mehabadê). Rûbarê Elwend) Kirind, Serpêla Zehaw, Qesrê Şîrîn, Geylan Xerb), Rûbarê Çenole (Melekşahî, Çenole, Salih ava, Îlam), Rûbarê Zerne (Eywan, Zerne, Serteng, Loristan ku dirêjne Kurdistana Başûr de. Rûbarê Tilwar (bilindahiyên Sine, Rûbarê Qizil Ozen, Mayin Bilax û Dîwandere çavkanî digrin, û dirêjne behra Xezer de.

Pirs: Hişikbûna gola Urmiyê û kêmbûna ava Zirêbar, çi pêwendiyeke di gel sazkirina bendavan li Kurdistanê de heye?

Bersiv: Kurdistana Îranê bi sedema pirr aviyê ve, her di demên kevn de, hewcehî bi bendawê tunebûye, û tu şûnwarek ji bendavan nahê dîtin, lê berevajî li herêmên din ên Îranê de, ku bi dirêjahiya dîroka çend sedsaalên borî tûşî kêm aviyê bûn, lewra şûnwarên bendavên kevn tên dîtin.

Herwisa bi sedema hebûna hikûmetên berdewam ên Îranê ku bawerî bi deshilata komkirî di nawendê de hebûne, û hemû herêmên biryader ên aborî, û bazerganî û pîşeyî li nawendê kom kiriye, hebûna nifûseke zaf di van herêman de, pêwîstiya wê bi aveke zaf heye, û her lewra jî ji sala 1328'an (1950) şûnda, bendav li ser rûbarên Kurdistanê çê kirine. Bi armanca enbarkirina elektirîkê mifah jê wergirtine.

Heya berî şoreşa gelên Îranê 1979'an, pazdeh bendav û sala 1385 (2008) nêzîk bi 150 bendav di Îranê de çê kirine, ku 25 bendav li Kurdistanê ne. Li gorî gelaleyeke pêşniyarî ya wezareta Wizeyê (Enirjiyê, Têhnê), ku ji bo lêdana 588 bendavan daye dewletê, piştî pesendkirina vê gelaleyê di meclisa Îranê de, û bi pesendgihîştina wê ji aliyê Şêvra Nobedar û weliyê Feqîh ve, bi Spaha Pasdaran û "cehada sazendigî" ya ser bi biryargeha Xatem El-enbiya hate spartin, da ku van pirojeyan cîbicî bike. Li Kurdistana Îranê ji bilî van 25 bendavan, mijûl in ku 15 bendavên din saz dikin, û 68 bendavên din jî mijûlî karkirina li ser in. Bi vê wateyê ku di herêma Kurdistanê de 108 bendav hebin.
Xwezayî ye ku di heû welatên din û bi taybet welatên pêşkevtî û pîşeyî de bendav hatibin sazkirin, lê armanc ji hev cuda ne.

Ew bi armanca parastina avên şîrîn û ciwankirin jîngehê, û dabînkirina avê bo çandiniyê û bo ajeldariyê û avên paqij bo xelkê herêmê bendav saz kirine, lê Komara Îslamiya Îranê bi armanca veguhastina avên Kurdistanê bo nawenda Îranê û nawendên pîşeyî ji aliyekî, û ji aliyekî din ve li jêr avê xistina şûnwarên kevn ên dîroka Kurdistanê, û herwisa valakirina bajarok û gundên Kurdistanê, û ewlehîkirina rewşa herêmên Kurdistanî ew siyaset meşandiye.

Komara Îslamiya Îranê her bi vê hindê razî nine, û bi dehan şirket û binyat li jêr navên (endazyariya Tonel, û valahiyên jêr erdê), li bajarên nawendî yên Îranê ava kirine, û kar dikin li ser lêdana dehan cur dirustkiriyên jêr erd, weke binkeyên Wize (enrjiyê), tonelên hatûçûyîna trombêlan û şemendeferan, tonelên veguhastina avê, tonelên nav bajaran, tonelaên bin çiyayan, bo veguhastina ava jêr zewî û bendavan, tonela enbarkirina mewadên Hîdrokerbon, tonelên leşkerî bo enbarkirina teqemenî û mewadên jehrawî, tonela kaniyaw û kanzayan, û veşartina kirsên etomî), ku di çend salên borî de mixabin hemû curek ji wan tonelan ava kirine û dest bi kar bûne.

Her weke hate baskirin, Kurdistan di ava rûbaran de dewlemend e, û heya niha kêmtir hest bi hebûna avê hatiye kirin, lê di çend salên dahatî de, bandora talankirina ava Kurdistanê, wê hest pê bê kirin, û wê demê jî êdî dereng e.

Pirs: Veguhastina ava Kurdistanê çi bandorekê li ser jîngeha Kurdistanê dibe, û erka li ser milê rêkxirawên siyasî û jîngehparêziyê di Kurdistan de çiye?

Bersiv: Yek ji bandorênherî berçav ên veguhastina ava Kurdistanê, kêmbûna ava gola Urmiyê û hişikbûna wê, û herwisa kêmkirina ava gola Zirêbar a Merîwanê, û bendavên Mehabad, Bokan, û Qişlaqa Sine ye, ku bo zêdetir kêmavkirina wan dîwarên bendavan bilindtir kirine, da ku avê bi fişareke baştir ve bidizin.

Li gorî lêkolîneke Saziya Avê ya Cîhanî, heya 10 salên din, nîva welatê Îranê tûşî hişikbûneke tewaw dibe, her bi vê armancê ye ku her ji niha ve bernameya bendava herêmên pirr av ên Kurdistanê, bo borî, û tonel, û ji rê derxistina rûbaran ber bi nawenda Îranê ve dest pê kirine. Li beşek ji herêmên Kurdistanê, kanyaw û Rûbar hişik bûne, û kêm avî li zozanan tê dîtin. Rejîm vê yekê vedigerîne ser kêmiya barîna baranê, lewra erka rêkxirawên medenî û jîngehparêz û hizb û rêkxirawên Kurdî ên Îranê ye, ku xelkê ji vê pîlana Komara Îslamî, û zirarên kêm aviyê bo nivşa nû, û dahatî ya Kurdistanê agehdar bikin, û wan siyasetên rejîmê bê bandor bikin.

Komara Îslamî ya Îranê û roja nûçegihan

Şehab Xalidî

Cuda ji roja cîhanî ya nûçegihanan, ji aliyê rejîma Komara Îslamî ya Îranê ve jî, roja 17'ê Gelawêjê roja ku nûçegihanê "Îrna"yê, bi navê Mehmûd Sarimî li Mezar Şerîf a Efxanistanê de, ji aliyê Taliban ve hate kuştin, weke roja nûçegihan hatiye binavkirin.

Diyarîkirina rojekê weke roja nûçegihanan ji aliyê rejîma Îranê ve, di demekê de ye ku nûçegihan di Îranê de nikarin bi awayekî serbixwe û bê alî kar ji bo dana zanyariyên durust bi civakê bikin, û berevajî neçar in ku di çarçoveya siyasetên rejîma Îranê de kar û çalakiyên xwe berdewam bikin. Wate di çarçoveya vê sîstemê de ew bi tu awayî nikarin çavdêriyê bi ser kar û erkên nawendên dewletî de bikin, û zanyariyên durust bigehînin hemwelatiyan, ku eva jî binpêkirina bi eşkere ya mafên yasayî û pîşeyî yê nûçegihanan e.

Herwisa rejîma Îranê ne tenê nûçegihanan dixe girtîgehê de, belkû zext û givaşê dixe ser malbatên wan jî, bona vê ku wan neçar bike ku yan dest ji karê xwe hilgirin, yan jî li gorî xwestekên wan kar bikin, lewra Îran her sal ji aliyê raporthinêrên bê sînor ve weke meztirîn girtîgeha nûçegihanan tê binavkirin, û navê Îranê jî di gel navê welatên weke Somalî, Sûriye û Pakistan û Çînê tê.

Zext û givaş bo ser nûçegihanan bi taybetî di dema serkmariya Ehmedînijad de gihabû astekê ku heya rehm bi "Civata Sinfî ya Rojnamevanan" jî nekirin, û li jêr zexta dezgeha dadweriyê de, ew civat hate daxistin, û di cihê wê de "Civata Sinfî ya Nûçegihanan û Rojnamevanan" hate avakirin, ku ew civat bi tewahî li jêr çavdêriya dewletê de bû, û nedikarî bi awayekî serbixwe kar û xebatê bike.

Herçend piştî bidawîhatina serkomariya Ehmedînijad û hatina Rûhanî bo ser kursiyê serkomariyê, gellek ji dengderan bawerî bi sozên Rûhanî kirin, û hêvîdar bûn bi vê ku rêz ji xebata nûçegihanan bê girtin, û azadiya bîr û ra derbirînê nehê astengkirin, û bi çavekî emniyetî ve ji kar û pîşeya nûçegihanan nehê nihêrîn, lê Rûhanî bixwe di rapora 100 rojî ya xwe de ragehand ku wî di hinek biyavan de deshilateke tewaw tuneye, ku ew yek nîşan dide ku biryarderê sereke di Komara Îsamiya Îranê de tenê weliyê feqîh e.

Ku wisa bû erkên li ser milê nûçegihanan di Îranê de gellek girantir e ji erkên li ser milê wan nûçeghanên ku di welatê xwe de azad in. Di Îranê de nûçegihan dibe amade bin ku ji bo azadiya di karê xwe de, nirxên giran weke girtin, darvekirin û bêserûşûnkirin û îşkenceyê jî qebûl bikin, ku bê guman di sedsala 21'an de, reftarekî bi vî rengî tenê kêrî bejn û bala vê rejîmê tê.

Lewra hewce ye hemû tex û qatên welat jî li hemberî zexta li ser nûçegihanên welatê xwe de, bêdeng nemînin, û bi her awayekî ku ji dest wan tê, piştevaniya wan bikin, jiber ku azadiya rastîn û berdewam, bi yekîtiya di navbera hemû tex û qatên civakê di hemû astekê de, dikare bigihîje encamê, û tenê wê demê ye ku nûçegihan wê bikarin bêhnek azad hilmijin, bi azadî hizir bikin, û bi azadî û bi çavekî rexnegirane çavdêriyê bi ser kar û kiryar û erkên deshilatê de bikin, û bixwe bibin sedema jiyaneke baştir ji bo hemû hemwelatiyên welatê xwe.

H: Arif Vêlzî

Ayşê Îsma'îlî naskirî bi Hawrê, keça Mihemed sala 1965(1344)'an li bajarê Bokanê hatiye dinê.

Ayşê Îsma'îlî nasyariya xwe tevî PDKÎ weha tîne ziman: "Dema herifîna rejîma paşatiyê li Îranê ez nûciwan bûm, lê min bi tewahî hest bi zulm û zordariya ser netewa xwe dikir. Nasyariya min tevî PDKÎ vedigere bo vê yekê ku bavê min pir ji vê partiyê hez dikir.

Tê bîra min ku di serdemê şoreşa gelên Îranê de, hilbijartinek di navbera PDKÎ û Komelê de hat lidarxistin, dema bavê min ji dengdanê vegeriya, min jê pirsî ka gelo te dengê xwe da kîjan partiyê? Wî di bersiva me de got PDKÎ. Herweha di mala me de hertim RDKÎ dihat godarîkirin. Evana bûne sedem ku ez PDKÎ bi başî nas bikim."

Ayşê Îsma'îlî derheq tewlîbûna xwe bi refên pêşmergên PDKÎ weha dibêje: "Bohara sala 1982(1361)'an min biryar da ku ez tevlî refên pêşmergên PDKÎ bim, min pirsyara baregehên partiyê kir û gotin li derdora bajarê Seqizê ne. Ez hatim derdora bajarê Seqizê, lê mixabin PDKÎ baregehên xwe li wî derê ne hiştibûn û ez bi neçarî cardin vegeriyam mala xwe.

Dîsan min pirsyara baregehên partiyê kir, lê vê carê gotin min ku li Pirmihemed a ser bi bajarê Bokanê ne. Havîna sala 1983(1362)'an ez çûm Pîrmihemed û gehiştim baregehên paretiyê. Min daxwaza pêşmergatiyê kir, lê bi sedema kêmbûna temenê min, ez dam Yekitiya Lawan û bi fermî bûm pêşmergê PDKÎ û, heya niha jî li ser rêbaza vê partiyê xebata xwe didomînim."

Ayşê Îsma'îlî roja herî xweş a jiyana xwe weha tîne ziman: " Demsala Zivistana sala 1984(1362)'an min weke pêşmerge li nexweşxaneya 25'ê Gelawêjê pêşmergatî dikir. Rojekê Dr. Mirad ku yek ji nojdarên nexweşxaneya partiyê bû, bi min re ragehand ku bi sedema vê ku tu xwendewariya te tu neye, gerek tu herî xwendingeha şoreşê û bibî xwediyê xwendewariyê.

Ez bi gotinên navbirî pir kêfxweş bûm. Kêfxweşiya min du sedem hebûn, ya yekemîn jiber vê yekê bû ku êdî ez dibim xwedî xwendewanî û ya duhemîn jî ev e ku, di wî çaxî de ku di civaka Kurdstanê de digotin naçêbe ku keç û jin herin xwendingehê, PDKÎ xwediyê xwendingehên taybet bû û gengeşeya xwendin û xwendingehan di Kurdistanê de dikir. Eva ji min re pir girîng bû û ez pir kêfxweş dikirim."

Ayşê Îsma'îlî herweha roja herî nexweş a jiyana xwe weha tîne ziman: "Roja 22'ê Pûşpera sala 1989(1368)'an ez li mala xwe li Bolê bûm. Her di despêka rojê de ragehandin ku gerek xwe berhev bikin û ber bi nexweşxaneya partiyê li Deftera Siyasî herin, ew yek bal me pir ecêb bû ku çima em herin wîderî? Em çûn û li wîr her kes xembar û perîşan bû, min ji pêşmergeyekê pirsyar kir ku gelo çi qewmiye ku hemû wusa perîşan in? Wê di bersiva min de go çima te nebihîstiye? Min go ne çi qewmî ye? Go Dr. Qasimlo şehîd kirine! Ez pir aciz bûm, tewahiya xelkê heyirî mabûn û heya heyvekêl her wusa man. Rewş pir nexweş bû heya rojekê Dr.Şerefkendî ji rêya RDKÎ ve peyamek belav kir û têde ragehand ku, heya kongireya dahatî ezê berpirsatiya birêvebirina PDKÎ bigirim sitûyê xwe.

Eva bûye sedem ku kadr û pêşmerge cardin morala xwe bidest bixin û dest bavêjin emelyatên mezin û berfireh."

Ayşê Îsma'îlî derheq jiyana xwe ya hevpar dibêje: "Sala 1987(1366)'an bû ku hevjîna min Omer Xulamelî ku wî çaxî kadrê fenî ya hêza Beyanê bû, daxwaza zewicînê ji min kir. Min pêşniyara Omer qebûl kir û di demsala Payîza heman salî de me jiyana xwe ya hevpar ava kir û berhema jiyana me jî keçek û sê kur in."

Ayşê Îsma'îlî piştî pitir ji 30 sal xebat û pêşmergatiya bê sekinîn, çavnihêriya xwe ji PDKÎ weha nîşan dide û tîne ziman: "Min bi xwe rêya xebat û pêşmergatiyê hilbijart, lewra ez pêşmergatî û xizmeta xwe liser partiya xwe û gelê xwe nakim minet. Heya niha derheq xebat û pêşmergariya xwe, ez xwediyê wîjdanek rihet im û wê bi wîjdanek rihet ve jî xebata xwe bidomînim û min tu çavnihêriyek ji PDKÎ nine, tenê vê yekê dibêjim ku weke hevçeperekê ji min binêrin."

Ayşê Îsma'îlî bi vê peyam û hêviyê dawiyê bi hevpeyvîna xwe tîne: "Peyama min bo xelkê Kurdistanê ev e ku pêşmerge zarokên we ne û xizmeta herî mezin diken ji we re dikin, lewra hewce ye ku hûn jî li pişta peşmerge bin û ji wan kesan dûr kevin ku pişta xwe dane netewe û nîştimana xwe. Herweha hêviya min ev e ku çava dema ez hatim pêşmergatiyê, berî ku xwe bi baregehên PDKÎ binasînim min ziyareta Pîrmihemed kir, hêviya min ev e ku di dema azadî û vegeriyana welat de jî, di despêkê de cardin ziyareta Pîrmihemed bikim û piştre herim nava bajarê xwe bokanê."

Ayşê Îsma'îlî (Hawrê) pêşmerga PDKÎ di nexweşxaneya PDKÎ

Bilavkirina parazîtê bo ser mahwareyan û bandorên wê

Îdrîs Stwet

Di Îranê de, her ji destpêka hatne serkar a rejîma Komara Îslamî ya Îranê, vê rejîmê bo bêdengkirina dijberên xwe û sepandina hizra wîlayeta feqîh di Îranê de, li jêr navê berberekanê tevî fesada exlaxî, li seranserê Îranê dest bi bilavkirina parazîtê bo ser televîzyon û radyoyan kirin, û her tim hewla fîltêrkirina Întêrnêtê dane ku zaftirîn parazît li ser kanalên televîzyonên siyasî ne. Hevdem tevî pêşveçûna têknolojiyê jî, car tevî carê jî rejîma Îranê parazîtên bihêz bilav dike.

Yasaya qedexekirina mahwareyan di Îranê de, li sala 1373 (1994) bi awayekî fermî ji aliyê meclisa Îslamî ya wî welatî ve hate pesendkirin, û di Îranê de pêka yasayê, bikaranîna mahwarê qedexe ye.

Eva di demekê de ye ku niha mahware di welatên cîhanê de wek beşek sereke ji pêdviyên mirovan tê hesibandin, û yek ji amrazên giring bo wergirtina nûçe û zanyariyên dirust tê hesibandin.

Lê heya niha diyar nine ku kîjan nawendên hikûmetî weke Deng û Reng, Spaha Pasdaran,Wezateta Îtilaat, Moxabirat, her hemû berpirsê bilavkirina parazîtê ne.

Her çend ku hin kes li ser vê baweriyê ne ku Sipaha Pasdaran û Stada Fermana Îmam, berpirsê bilavkirina parazîtê ne,lê heya niha tu nawendeke hikûmetî bi awayekî fermî berpirsayetiya vê kiryarê negirtiye stûyê xwe, û heya meclisa Îslamî ya Îranê jî xwe li hember vê parazîtê bi berpirsiyar nizanin.

Heya niha çend car berpirsa siyaseta derve ya YE'ê daxwaz ji Îranê kiriye ku xwe ji bilavkirina parazîtê biparêzin ku ev kiryara tevî yasayên navneteweyî hevdu nagire.

Bilavkirina parazîtê ji aliyê Komara Îslamiya Îranê ve ku bi bê hûrbîniya derheq bandorên nerênîên parazîtê bilav dibe, tenê parazîtê naxe ser ragehandinan, û pêka lêkolîneran tirs bo ser liberçûna zarokan di zikê dayîka wan, û arîşe bo hêlên Telefonan, û sîstema bankî jî heye, û ji aliyekî din ve midehek beriya niha rêkxirawa keş û hewaya Îranê di raportekê de, meclisa Îranê haydar kir ku bi sedema hebûna parazîtê nekarîne pêşbîniya bahoza Tehranê bikin ku di meha Hezîranê de bajarê Tehranê hejand.

Sarbarê bilavkirina parazîta bihêz ku bi taybetî li bajarên kurdistanê bi awayekî berfirehtir tê bilavkirin , wisa xûya ye ku bandorek li ser gelê Kurd û Kurdistanê nebûye, jiber ku di kurdistanê de, ji bo pêşgirtin ji bilavkirina bernameyên Televîzyonên kurdî, car na car bi awayekî berfireh li deverên kurdakincî helmeta komkirina Mahwaran dest pê dikin, û di kurdistanê de, bi erkê ser milê xwe dizanin ku bi bê îzin, û bi zorî xwe bavêjin ser malên kurdan, û mahware û sêlên mahwarêyên wan kom dikin.

Heya ku pêşiya gehandina zanyariyên rast û dirust bo xelkê bigirin.

Heya niha çend car berpirsa siyaseta derve ya YE'ê daxwaz ji Îranê kiriye ku xwe ji bilavkirina parazîtê biparêzin ku ev kiryara tevî yasayên navneteweyî hevdu nagire.

Komkirina sêlên mahwarê bi taybetî di kurdistanê de bi awayekî berfireh heye niha di tazetirîn hewla komkirina mahwareyan li bajarên kurdistanê de, dest pê kiriye, her çend ku her di destpêkê de Rûhanî got ku komkirina mahwareyan tu encamek nebûye.

Lê piştî komkirina mahwareyan gelê Kurd dest bi kirîna dezgehên nû dikin da ku ji wergirtina zanyariyan paş nemînin û bi vî awayî pîlanên rejîmê pûç dikin.

Şahciwana Kurdistanê: Ez hez dikim bi riya televîzyonê, Kurdistanê bi cîhanê bidim nasîn

Rojeva pêşveçûnên dawî li Herêma Kurdistanê, nemaze jî pirsa serxwebûnê, hêj di medyaya spanyayîaxêv de tê gengeşekirin. Cara yekemîn e jî ku ajansa nûçeyan a fermî ya Meksîkê (Notimex) nûçeyan ji Kurdistanê radigihîne.

Nûçeya herî dawî ya vê ajansê li jêr navê "Bedewbûna Şahciwana Kurdistanê sîlaheke ji bo piştgiriya serxwebûnê" di gellek malperên meksîkî de hate belavkirin. Nûçegihana ajansa meksîkî li paytexta herêmê tevî şahciwana 2013'ê ya Herêma Kurdistanê Fênik Mihemed hevpeyvînek çêkiribû.

Ciwana 25 salî ya ku li Swîsreyê jiyaye, û wêjeya Ferensewî li Jinêvê xwendiye, bi çavekî erênî rewşa jinên Kurdistanê dinirxîne, û wih dibêje:

"Em serbest in, gellek fersend di destên me de hene ji bo em bigihîjin armancên xwe, lê ew jî vedigere ser vê malbata ku di nav de dijî. Malbatên Misilman yên kevneperest hene, û yên azadîxwaz jî hene, li cem Xiristiyanan jî wisa ye. Ev welat niha xwedî şahciwanekê ye, tiştekî ku beriya demekê nediket aqilan. Di van rojan de jî jinên ku bixwazin dikarin her tiştekî bikin, heya jî dikarin bibin serkomar. Ji jinên Kurdistanê re dibêjim têbikoşin, ji bo ku xewnên we bibin rastî."

Ji bo ku piştgiriyê bide hêzên pêşmergeyan, şahciwana Kurdistanê seredana wan kiribû, derbarê vê seredanê de, Fênîk ji ajansa nûçeyan a fermî ya Meksîkê (Notimex) re got:

"Ez çûm seredana pêşmergeyan di eniya şer de, ji ber ku ev erka li ser milên hemû welatiyên Kurd e. Bi rastî dixwazim alîkariya pêşmergeyan bikim, ez ji malbateke şervanan têm. Di şer de min bav, bira, ap û pismamên xwe winda kirin. Niha dixwazim bi awayekî aştiyane têkoşînê bidomînim, ji bo ew tiştê ku bavê min ji bo vî welatî re kiribû."

Derheq pirojeyên pêşerojê û xewna siberojê, Fênîkê wiha bersiv da:

"Min gellek pêşniyar wergirtin ji bo ku ez di zincîrefîlman de bileyîzim, lê herdem min ret kiribûn. Ez pirr dirust im di hemû karên xwe de, nizanim leyîstikvaniyê bikim, rastî jî bêjim ez vî tiştî naxwazim. Hez dikim bernameyeke min ya televîzyonê hebe. Tiştekî wisa çandî be, ku ez tê de ji welatên din re behsa Kurdistanê bikim, ji bo ku li cîhanê binasînim.

Şahciwana Kurd dibêje: "Xewna min ya herî mezin di pêşe rojê de, serxwebûn e, û dizanim wê ew yek pêk were, lê ew yek tenê hewcehî bi demê heye."

Ji jinên Kurdistanê re dibêjim têbikoşin, ji bo ku xewnên we bibin rastî."

Gotinên Navdaran

A: Firat Cewerî

Didinyayê de tiştê herî bi qîmet,ruhekî bi hereket e.

Emerson

Sebir,navekî hêzê yêdin e.

E.B.Browning

Sebir,hunera hêvîkirinê ye.

Vauvenargues

Mûyekî pore jinekê, ji sed cot ga baştir dikişîne.

James Howell

Mirovên qenc tu carî namirin.

Callimachus

Ya ku ez kirime nemir,ramûsanên te ne.

Margaret Fuller

Dengê herî xweş pesin e.

Ksenophon

Beşa 15. Dema axaftinê

Malbata xwe bide nasîn

Beşa 16. Dema nivîsînê

Valahiyên jêrîn dagirin

Malbata te ji çend kesan pêk tê?

....

Bavê te çi karî dike?

....

Diya te çi karî dike?

....

Çend xwişk û birayên te hene?

....

Tu diçî xwendingehê?

....

Tu di pola çendan de yî?

....

Tiştonek

A: Mahir Berwarî

- Çindik çindik, bazda quncik, bê dil û bê gurçik.
- Hûr e wekî kirzin, reş e weku bizin, hakim ji ber dilerzin.
- Sir û batê, çift vidûnatê.
- Li min filitî, li te xebitî.
- Tiştê min tiştok e, yê bi kulav û dersok e, navê wî zirrçepok e. (* bo hine tiştên dî jî dibêjin)

Bersiv: Kêç

- Çume şikeftekê ya tijî gupal, êkê wesa nebû bideme pal.
- Çûme rêleka bi dar bi dar, qet darekê we nebû bikime distar.

Bersiv: Şaxên Bizina

- Qun li axê, ser li qunê, deh le duwa.

Besiv: Mihdûşîn

- Çûme duleka bi xire ber, min dapîra te girt, bapîrê min xwe havête ser.

Bersiv: Perîna Nêrî

Têdîtin: Amadekar destkariya devoka metelokan nekiriye

Xwendevanên hêja!

Hûn dikarin bersiva tiştonekan bi rêya E-maila Agiri2003@gmail.com ji me re bişînin.

AGIRÎ

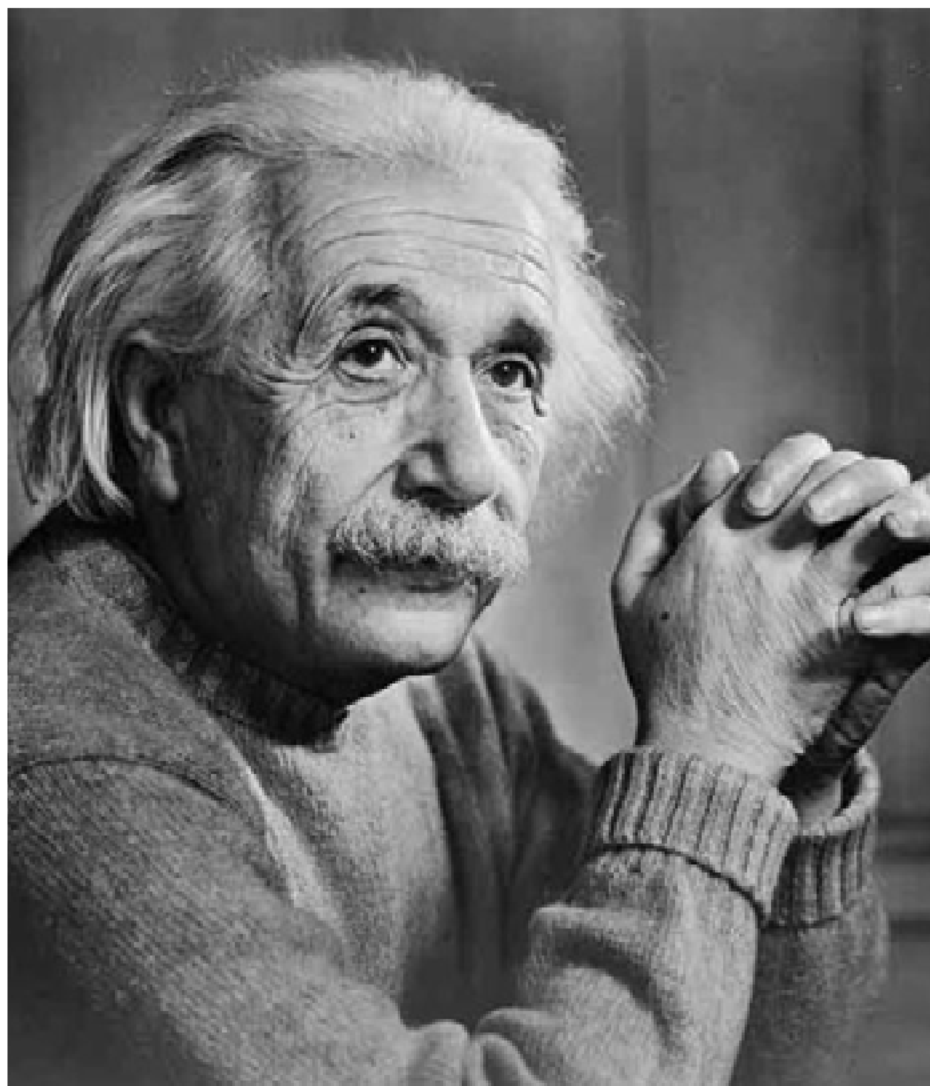
Navnîşana derveyî welat: AFKB.P. 102- 75623 ParisCEDEX 13 –FRANCE E - Mail: Agiri2003@gmail.com Hejmar (235)

Zavatiya bi kincên pîroz ê pêşmerge

Rojnamenûsê Kurd, yê bi navê Dîlan Reşad Rewandizî di şahiya xwe de, kincên pêşmergeyan li xwe kir û bi vî rengî dilsoziya xwe bo pêşmerge û xaka Kurdistanê nîşan da.

Her hemî şaş bûn

Hemiyan wisa hizir dikir ku Enîşteyn dema ku mezin be, wê lal bibe, jiber ku heya temenê 9 saliyê jî nedikarî bi başî biaxive.

Hemû rojê ser û guhên wî birîndar dibin!!

Tu kompanyayeke taybet bi bîmeya civakî amade nine ku nave "Cakî Çan"

ekterê Çînî li cem xwe tomar bike, bi vê pêkê ku ekterên ew berevajiyê ekterên din tewahiya dîmenên bi tirs yên nav fîlmên xwe de diceribîne, û hemşêvriyê bi kesên taybet bi vî warî nake, lewra berdewam birîndar dibe.